

Balgfreds (Tutein). Jeg vilde have foretrukket, at dette ærede Medlem selv havde fortolket sin Motivering, fremfor at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Balgfreds (Bojzen) havde givet sig til i denne Henseende at være hans Tolk. Det forekommer mig, at en saadan Motivering ikke vel kunde fremkomme, med mindre man var inde i den Tankegang, at der virkelig var sket nogen Forandring i Lovskraft, Hjemmel og Bivkraft ved den Afstemning, vi foretog og der den saakaldte foreløbige Lov forleden Dag. Det skal jeg imidlertid lade ligge. Ellers forekommer det mig, at det ærede Medlem fra Møen (Bojzen) accepterede ligesom hans Forgænger i Ordførerskabet, det ærede Medlem for Nørresundby (Tutein), ganske de sidste Motiveringer af den Sag ved en tidligere Ordfører, at den foreløbige Lov var nu færdig, at den var forkastet, og derfor kunde vi ikke forlæste det Forslag, der nu forelaa, men vare nødte til at lade det gaa i Udvalg. Saaledes lod det tidligere, men hvad den anden Ordfører, den sidste Taler (Hørup), hævdede, kan ikke nægtes at vise en meget væsentlig Forskel i Forsvaret for at lade Sagen gaa i Udvalg fra, hvad vi i det senere Par Aar have hørt. I det senere Par Aar, første Gang i Efteraaret 1887 og ligeledes senere, uden at det blev os tilladt at møde-gaa det, i Efteraarene 1888 og 1889 og navnlig i Aar gennem den ærede Ordfører fra Nørresundby (Tutein) blev det gjort gældende, at dette Forslag kunde ikke forkastes, fordi det stred imod hele vor Grundlovsopfattelse — der var ikke Tale om en Stump deraf, men om hele vor Grundlovsopfattelse — at forkaste dette Forslag. Vi kunne læse det gentagende i Tidenden. At man ved denne Motivering desavouerede sig selv fra 1886, oversaa man. Paa dette Standpunkt, at det er stridende mod Tingets hele Grundlovsopfattelse at forkaste Forslaget, staar nu den anden Ordfører for Flertallet (Hørup) aldeles ikke. Han siger, at dersom der kunde vindes noget derved, vilde han gaa med til en Forkastelse af Forslaget, og naar det Tidspunkt kommer, da han kan se, at der vindes noget ved en Forkastelse, gør han det samme, som han har gjort tidligere. Den anden Ordfører for Flertallet og jeg ere altsaa aldeles enige med Hensyn til Fremgangsmaaden; han indrømmer, at Forslaget kan forkastes, og tilføjer, at man kan ogsaa undlade at forkaste det og lade det midlertidig gaa i Udvalg. Det udtalte jeg i 1877, og det har jeg gentagende sagt, at var der noget, som de Herrer vilde opnaa ved at udsætte Forkastelsen en Tid, saa gik jeg med dertil. Det ærede Medlem har altsaa taget Afstand

fra den tidligere Forklaring, at det var den hele Grundlovsopfattelse, der gjorde, at vi lode dette Produkt ligge i et Udvalg og holdt paa det sidste Estrupste Finansprovisorium til den sidste Dag, indtil det udløb af sig selv. Nu, med Hensyn til at vinde 2 Maanedere forekommer det mig, at der var noget hos den anden Ordfører for Flertallet (Hørup), som maatte tilraade ham at gøre Forsøget sammen med mig. Hvad om han ved at stemme med mig virkelig opnaaede en Ferie fra dette pinlige Sted, fra denne pinlige Stilling, som han forleden hentydede til, at han er i? Det forekommer mig, at naar det ikke koster ham mere end at prøve paa, om vi ikke kunne naa denne Ferie paa 2 Maanedere, saa burde han befremme sig til at gøre Forsøget. Jeg er enig med ham i, at 2 Maanedere uden for Salen ere langt nyttigere i og for sig og langt behageligere for ethvert Medlem, der føler Tilstanden, som den er, end at sidde her i Salen. Altsaa dette Hensyn kunde nok forlede det ærede Medlem og hans Venner til at gaa med mig. Skulde det hænde, at vi bleve snydte for de 2 Maanedere og ikke fik mere end de 24 Timer, saa var der ikke tabt andet ved at foretage dette lille Eksperiment, end at vi havde ulejlighet Ministeriet op til Hans Majestæt igen for at saa ham til at underskrive det Ute Finansprovisorium. Jeg finder ingen Anledning til at forstaae Ministeriet for den Ulejlighed, og os og selv de ivrigste Forhandlingsmænd kunde det heller ikke genere. Jeg stønner altsaa ikke rettere, end at naar vi mulig kunne faa en Ferie paa 2 Maanedere og i det allerstørste Tilfælde paa et Døgn, i hvilket saa Ministeriet blot havde en lille Smule Ubehagelighed eller blot lidt Ulejlighed, for at jeg skal sige saa lidt som muligt, thi det tumler sig jo i dette Element som en Fisk i Vandet, saa er dette noget, der taler for mit Forslag. En Dpløsning vilde det ærede Medlem om, at mange vilde komme paa. Jeg er dog ikke sikker paa, at Folketinget vilde faa ganske det samme Fysiognomi efter en Dpløsning som nu; det kunde hænde, at der skete Forandringer; der plejer jo at ske Forandringer ved Valg til Folketinget og Lands-tinget, det er sket i de senere Aar, og det kunde ske igen, at Tingets Sammensætning ikke viser sig fuldkommen konstant, og efter som Stemningen er vokset i Landet, kunde en Valgbevægelse være ret forfriskende; maaste kunde Forholdene saa konsolidere sig noget mere ogsaa her i Salen. Altsaa disse Hensigtsmæssighedsgrunde forekomme mig at maatte tale for mit Forslags Vedtagelse efter Fremstillingen af den ærede anden Ordfører for Flertallet — jeg siger den anden Ord-